

STANOWISKO

**Polskiej izby Informatyki i Telekomunikacji [PIIT]
do projektu rozporządzenia MAiC w sprawie centralnego punktu
systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych
służb, stanowiącego wypełnienie delegacji
do art. 78 ust. 7a Prawa telekomunikacyjnego**

- I. Projekt rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji *w sprawie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb* (dalej „Projekt Rozporządzenia”) jest niezgodny z treścią art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 22 listopada 2013 r. o systemie powiadamiania ratunkowego. W Projekcie Rozporządzenia przyjęto, bowiem, że centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego (CP SPR) jest elementem składowym tego systemu, jednocześnie art. 3 ust. 2 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego jednoznacznie określa, że system powiadamiania ratunkowego składa się (wyłącznie) z centrów powiadamiania ratunkowego. Należy zauważyć również pozostającą nadal sprzeczność

w tym zakresie przepisów Prawa telekomunikacyjnego (art. 78 ust. 4 pkt 1 oraz ust. 7a – definiujących przynależność centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego do tego systemu) z przepisami ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego (art. 3 ust. 2 – ograniczający skład systemu powiadamiania ratunkowego wyłącznie do centrów powiadamiania ratunkowego).

Projekt Rozporządzenia nie rozstrzyga, w jaki sposób mają być przekazywane do centrów powiadamiania ratunkowego krótkie wiadomości tekstowe (SMS) do numeru alarmowego 112. Uregulowanie tej kwestii jest konieczne ze względu na brak przepisów wykonawczych w zakresie standardów wypełniania przedmiotowego obowiązku. Ponadto należy podkreślić, że ustawa o systemie powiadamiania ratunkowego, która uchylając przepis art. 77 Prawa telekomunikacyjnego oraz wprowadzając jego nową treść do art. 20 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, de facto zasadniczo zmieniła możliwość realizacji przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązku określonego w art. 77 ust. 1 pkt 2 Prawa telekomunikacyjnego w brzmieniu obowiązującym do dnia 31

grudnia 2013 r. Zmiana ta polegała na zastąpieniu słów „do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego albo centrum powiadamiania ratunkowego” słowami „do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego”.

Zmiana brzmienia przepisu, o którym mowa powyżej, znacznie skomplikowała możliwość realizacji kierowania przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych SMS do numeru 112, a także ich odbiór przez właściwe terytorialnie centra powiadamiania ratunkowego. Przepis ten był jeszcze raz zmieniony ustawą z dnia 19 grudnia 2014 r. o zmianie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, jednakże w dalszym ciągu brak jest uregulowań prawnych i ustaleń dotyczących wymagań technicznych i organizacyjnych w przedmiotowym zakresie. Operatorzy oczekują wyznaczenia jednego punktu odbiorczego SMS 112, którym jest jeden CPR. Dostęp do tego jednego punktu odbiorczego realizowany byłby poprzez CP SPR. Rozwiązanie to jest efektywne kosztowo, bezpieczne i szybkie w realizacji.

Wobec powyższego proponuje się uregulowanie tej kwestii zgodnie z poniższą propozycją:

Propozycja:

Dopisać do Projektu Rozporządzenia, jako § 3 pkt 2 następującą treść:

„2. krótkich wiadomości tekstowych, o których mowa w art. 20 ust. 2

lit. b ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.”

Punkty od 2 do 5 tego paragrafu odpowiednio przenieść.